

KONKLUSION

Fascisme har været en integreret del af amerikansk historie siden 1919. Forklaringen på, at denne fremmede ideologi og bevægelse har kunnet overleve i det amerikanske samfund, er, at der ved siden af den liberale og konservative tradition også har eksisteret en intolerant tradition, som fascismen har fundet næring i. Denne intolerance er kommet til udtryk i populisme, konspirationstænkning, hvid overlegenhed, nativisme, antisemitisme og selvjustits. USA har aldrig levet i isolation, og den amerikanske fascisme har været en del af en international bevægelse og har været påvirket af den internationale udvikling.

Fascismens historie i Amerika kan opdeles i seks perioder. Perioden fra 1919 til 1932 var karakteriseret af bevægelser og individer, der ikke formelt var fascister, men havde mange lighedstræk med denne. Der var den racistiske, nativistiske og voldsparate Ku Klux Klan, der udviklede sig til en egentlig

folkelig (hvid) bevægelse. Der var veteranorganisationen American Legion, der kan betegnes som en form for amerikansk frikorps, der bekæmpede kommunister og andre radikale med vold. Endelig var der Henry Ford, der spredte antisemitisme og ideen om den internationale jødisk-bolsjevikiske konspiration.

Perioden fra 1933 til 1945 var fascismens gyldne tidsalder. En række bevægelser fra Sølvskjorterne til German-American Bund skød op, inspireret af især nazisternes magtovertagelse i Tyskland. Efter udbruddet af krigen i Europa i 1939 voksede en stærk bevægelse, der var imod, at USA intervenerede, og flere af isolationisterne viste sig villige til at gå nazisternes ærinde. Indflydelsesrige politikere, industriledere og pressebaroner fungerede således som formelle eller uformelle indflydelsesagenter for Hitler.

Fra 1946 til 1970 gennemgik den amerikanske nazisme en amerikaniseringsproces. Det var under George Lincoln Rockwells ledelse, at nazisterne genopfandt sig selv. Rockwell fjernede de nazistiske symboler, ændrede fascismen til "White Power", allierede sig med Christian Identity og populariserede holocaustbenægtelsen. Således tilpassede

fascismen sig til de amerikanske forhold og appellerede til en bredere del af den etnisk hvide befolkning.

Mellem 1971 og 1995 forandrede den amerikanske fascisme sig, nu til en egentlig terrorbevægelse, hvis mål var at omvælte den bestående samfundsorden og erstatte den med en hvid verdensorden. Idémændene bag ændringen var nazisten William L. Pierce, hvis dystopiske fremtidsvision *The Turner Diaries* blev en ny generations *Mein Kampf*. Aryan Nations gik forrest i kampen og erklærede i 1983 krig mod den amerikanske stat. Princippet om "lederløs modstand" og autonome terrorceller førte i 1995 til det hidtil værste terroranslag på amerikansk jord, da Timothy McVeigh bombede forbundsbygningen i Oklahoma City.

Efter terrorangrebet og frem til 2015 gik fascismen under jorden, hvor den som en del af "alt-right"-bevægelsen fortsatte sin aktivitet på nettet. Her var det muligt at sprede hadpropaganda, kommunikere med ligesindede og hverve utilpassede unge it-entusiaster.

I 2015 trådte Donald Trump ind på den politiske scene og hans fire år i Det Hvide Hus medførte en mobilisering af både det yderste højre og det ekstremistiske højre. Fascisterne følte,

at Trump delte deres ønske om en hvid nation, og voldelige grupper af stormtropper dukkede op og drog fordel af det pandemi- og urohærgede Amerika i valgåret 2020. Kulminationen blev Trumps lancering af "den store løgn" om valgsvindel og stormen på Kongressen den 6. januar 2021. Efterfølgende har det ekstreme højre holdt lav profil og fokuseret på lokale sager.

Amerikansk fascisme har således genopfundet sig selv flere gange. Det særlige ved den amerikanske fascisme har været dens had mod sorte, dens alliance med religion og selvfølgelig dens brug af patriotiske amerikanske symboler. Over tid har den udviklet sig fra at ville beskytte den bestående (hvide) samfundsorden mod nye trusler til at ville bekæmpe staten og revolutionere samfundet. Hvor den tidligere kunne identificere sig med den dominerende hvide samfundsorden, har udviklingen siden 1960'erne med sorte borgerrettigheder, indvandring, velfærdsstat, modkultur og kvindefrigørelse gjort fascisterne til fremmede i deres eget land. Ligesom Trump drømmer de om at tage nationen tilbage og vende tilbage til det traditionelle hvide samfund.

Og hvad med Trump? Er han fascist? Flere af hans handlinger og udtalelser kan bringe minder frem om fascisterne. Hans opfordringer til vold mod demonstranter ved sine møder, hans "Amerika Først"-politik, hans modvilje mod internationalt engagement, hans ønske om at begrænse indvandring, hans nedladende udtalelser om ikkehvide, hans gode forhold til udenlandske diktatorer, hans gentagne fordømmelser af "fake news" og hans 30.573 usandheder. Men der er også vigtige forskelle. Trods sine angreb på de etablerede medier gjorde han intet forsøg på at begrænse pressefriheden, i stedet for at styrke centraladministrationen sænkede Trump skatterne og ophævede reguleringer, og han skabte ikke sin egen paramilitære styrke som et SA eller SS. Og måske vigtigst: Trump har ikke stræbt efter udenlandsk ekspansion, og han har ikke demonstreret noget ønske om at gå i krig. Flere kommentatorer har foreslået, at Trump nærmest kan kategoriseres som en autoritær populist i traditionen efter Andrew Jackson (hvis portræt Trump hængte op i Det Ovale Kontor), Huey Long og George Wallace. Der er også flere, der har peget på ligheder med præsident Richard Nixon og dennes appeller til den hvide befolkning i Syden

med antisorte kodeord, hans forsøg på at polarisere befolkningen med antielitære budskaber, hans "enemies list" over fjender i medierne og hans løgne og forsøg på at dække over sin involvering i Watergate-skandalen. Trump er en ægte arving til "tricky Dick" .
